ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО И ТБИЛИССКОГО КОМИТЕТОВ КП (б) ГРУЗИИ и СОВЕТОВ ДЕПУТАТОВ ТРУДЯЩИХСЯ ГРУЗИНСКОЙ ССР

КОММУНИСТИ

№ 255 (5957)
1940 б.
2 ГМОВЗЬОЛ
ЗЗЬЗЬОЛ

ЦЗЬЗЬОЛ ЗЬЗЬЗЬОЛ, ОЗЬЗЬОЗЬОЛ ЗЬЗЬЗЬОЛ ЗЬЗЬЗЬОЛ ЗЬЗЬ

მეხილეობა მცხეთის რაიონში

რაიონში არსებული 51 კოლმეურნეობიდან 5 კოლმეურნეობა დღემდე სრულიად არ მისდევდა მეხილეობას, დანარჩენ კოლმეურნეობათა ნაწილში კი სოფლის მეურნეობის ეს მეტად სასარგებლო დარგი სუსტად იყო განვითარებული. სსრ კავშირის სახკომსაბჭოსა და საკ. კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის 15 ოქტომბრის დადგენილების საფუძველზე ჩატარებულმა შემოწმებამ დაგვარწმუნა, რომ სამრეწველო მეხილეობა თავისუფლად შეიძლება განვითარდეს რაიონის ყველა კოლმეურნეობაში.

ხუთწლიანი გეგმა ითვალისწინებს 1941-45 წლების მანძილზე მცხეთის რაიონის კოლმეურნეობებში სამრეწველო მეხილეობის ფართობის 1500 ჰექტარამდე აყვანას. ყველაზე უფრო გასავრცელებელ აკლიმატიზირებულ ჯიშებად მცხეთის რაიონისათვის უნდა ჩაითვალოს ვაშლის ჯიშები — კეხურა და ზამთრის ოქროსფერი პარმენი, რომლებიც კარგ მოსავალს იძლევიან. კარგ მოსავალს იძლევა აგრეთვე შამპანური რენეტი, მაგრამ საჭიროა ამ ჯიშის მომშენებელმა კოლმეურნეობებმა განსაკუთრებული ყურადღება მიაქციონ მავნებლებისაგან მცენარის დაცვას; გასაშენებელ მსხლის ჯიშებში „ვილიამსის“ ხვედრითი წონა 40 პროცენტს აღწევს, კოლმეურნეობებში შეიძლება ფართოდ განვითარდეს აგრეთვე სერენკოს და ბერარდამპონის ჯიშის მსხლები.

რაიონის მთიანი ზონის კოლმეურნეობებში განსაკუთრებული ყურადღება უნდა მიექცეს მიჩურინის ჯიშების გაშენებას, რომლებიც ადგილობრივ პირობებს კარგად ეწყობიან, ყინვისა და სიცივის ამტანი არიან და მაღალ მოსავალსაც იძლევიან.

დღემდე მცხეთის რაიონში ძალიან სუსტად იყო განვითარებული მშრალი სუბტროპიკული ხეხილი — ნუში, ლეღვი, ბროწეული და სხვ. ეს ჯიშები მცხეთის, ძეგვის, ნიჩბისის, ნატახტარისა და სხვა სასოფლო საბჭოების მიკრო უბნებში კარგად ხარობენ და მაღალ მოსავალს იძლევიან. მაგალითად, ქსოვრისის არასრულმა საშუალო სკოლამ თითო ძირ ნუშზე საშუალოდ 70 კილოგრამამდე ნაყოფი მიიღო, მაშინ როცა ჩვეულებრივად 15-20 კილოგრამი კარგ მოსავლად ითვლება. გეგმა ითვალისწინებს 1941-45 წლების მანძილზე კოლმეურნეობებში გაშენებულ 44 ჰექტარი ნუში, ხოლო კოლმეურნეთა საკარმიდამო ნაკვეთებზე დაირგოს 47.000 ძირი.

პარტიისა და მთავრობის 15 ოქტომბრის დადგენილება ითვალისწინებს დიდი სამუშაოების ჩატარებას წყალთა მეურნეობის დარგში, მაგრამ ხეხილის ახალი ბაღების გაშენება მოგვიხდება ურწყავ მასივებზეც. სანერგეების გაშენების დროს ეს გარემოება მხედველობაში უნდა იქნას მიღებული. ურწყავ ნიადაგზე გასაშენებლად განკუთვნილი მსხლის ნერგები უნდა დაიმყნას ბეყუნა საძირეებზე, ატმისა კი — ნუშის საძირეებზე. ეს საძირეები სინესტის მხრივ ნიადაგს ნაკლებ მოთხოვნილებას უყენებენ და შედარებით კარგ მოსავალსაც იძლევიან.

მეხილეობაში სპეციალური ბრიგადების შექმნა, რაც პარტიისა და მთავრობის 15 ოქტომბრის დადგენილებაშია გათვალისწინებული, დიდად შეუწყობს ხელს ხეხილის ფართობისა და მოსავლიანობის შემდგომ გადიდებას.

ამოცანა ის არის, რომ მეხილეობის სპეციალური ბრიგადების მოწყობა კოლმეურნეობებში დაჩქარდეს და პარტიისა და მთავრობის 15 ოქტომბრის დადგენილების წარმატებით შესრულებით კიდევ უფრო განვამტკიცოთ კოლმეურნეობები, მაღალ საფეხურზე ავიყვანოთ კოლმეურნეთა შემოსავლობა.

ი. სამსონია

მცხეთის რაიონწყვანის მეხილე აგრონომი.

საბრძოლო ამოცანა

ქართლის რაიონების აყვავების სტალინური პროგრამა — სსრ კავშირის სახალხო კომისართა საბჭოს და საკ. კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის მიმდინარე წლის 15 ოქტომბრის დადგენილება გაზეთებში გამოქვეყნებისთანავე ელვის სისწრაფით მოედო ბორჯომის რაიონს. დადგენილების ფართოდ და დაწვრილებით გაცნობისათვის თვითეულ კოლმეურნეობაზე მიმაგრებულ იქნა თითო პასუხისმგებელი მუშაკი. კრებები ჩატარდა რაიონის ყველა კოლმეურნეობაში. კრებებზე კოლმეურნეობებმა და კოლმეურნეებმა აიღეს ახალი კონკრეტული ვალდებულებანი.

ცნობილია, რომ ბორჯომი საკავშირო მნიშვნელობის კურორტია. აქ მოწყობილია 10 სანატორიუმი, 6 დასასვენებელი სახლი, ყოველწლიურად აქ მოჰყავთ სანავშვო კერები 5.000 ბავშვით. სულ კი ყოველწლიურად ორგანიზებულ და არაორგანიზებულ დამსვენებელთა რიცხვი 45.000 სულს აჭარბებს. ამას დაუმატეთ ადგილობრივი მოსახლეობა — კოლმეურნეები (რაიონში სულ 58 კოლმეურნეობაა), მუშები, მოსამსახურეები და სხვ. და ნათელი გახდება, თუ რა დიდი მნიშვნელობა აქვს რაიონისათვის სოფლის მეურნეობის ისეთი ძვირფასი დარგების განვითარებას, როგორიცაა მეცხოველეობა, მეხილეობა, მებოსტნეობა და სხვ.

გასულ წლებში ბორჯომის რაიონში როგორც მეხილეობას, ისე მეფუტკრეობას, მებოსტნეობას, კარტოფილის, კომბოსტოს და სხვათა გაშენებას შესაფერი ყურადღება არ ექცეოდა. ამავე დროს სტახანოველთა გამოცდილება ამტკიცებს, რომ აქ შეიძლება უზრუნველყოფილ იქნას როგორც მეცხოველეობის მაღალი პროდუქტიულობა, ისე მთელი რიგი კულტურების მაღალი შემოსავალი. სოფ. ტაბაწყურის საქ. კ. პ. (ბ) X ყრილობის სახელობის კოლმეურნეობის ფერმაში თითო საფურაჟე ძროხაზე წელს საშუალოდ უკვე მიიღეს 1.538 ლიტრი რძე. სოფ. ტაძრისის ცხვაკაიას სახელობის კოლმეურნეობაში კარტოფილი, ნაცვლად სრულიად-საკავშირო სასოფლო - სამეურნეო გამოფენაზე მონაწილეობისათვის დაწესებული 100 ცენტნერისა, ჰექტარზე მიღებულია 310 ცენტნერი, სოფ. დვირის კოლმეურნეობა „ლენინის ანდერძში“ კი — 216 ცენტნერი. სოფ. ყვიბისის კალინინის სახელობის, სოფ. საკირის ბაქრაძის სახელობის და სხვა მთელ რიგ კოლმეურნეობებში კომბოსტო ჰექტარზე 280 ცენტნერი მიიღეს, პომიდორი — 250, ხახვი და კიტრი — 150 ცენტნერი.

რაიონში მარცვლეულის მოსავალიც მაღალი მიიღეს. სოფ. გომნის კოლმეურნეობაში შემოდგომის ხორბალი თვითეულ ჰექტარზე მიღებულია 15 ცენტნერი, სიმინდი კი სოფ. დგვარის კომინტერნის VII კონგრესის სახელობის კოლმეურნეობაში — 25,8 ცენტნერი (დათესილი ჰქონდათ 49 ჰექტარი), ხოლო მეხილეობის საუკეთესო მაჩვენებლებით სოფ. ჭობისხევის კოლმეურნეობა წელს სრულიად-საკავშირო სასოფლო-სამეურნეო გამოფენაში მონაწილეობდა.

ავიღოთ მეფუტკრეობა. საშუალოდ რაიონში ფუტკრის თითო ოჯახზე თაფლის გამოსავლიანობამ 2 ფუთს მიაღწია, ზოგან კი — 2,5 ფუთს (სოფ. ბალანთა, ტაძრისი, საკირე და სხვ.).

აღნიშნული ფაქტები ნათლად მოწმობენ სოფლის მეურნეობის მაღალი შემოსავლიანობის დიდ შესაძლებლობას ჩვენს რაიონში.

ბორჯომის რაიონის კოლმეურნეები, აღფრთოვანებულნი პარტიისა და მთავრობის 1940 წლის 15 ოქტომბრის დადგენილებით, იღებენ ვალდებულებას 1945 წლისათვის თვითეულ საფურაჟე ძროხაზე უზრუნველჰყონ საშუალოდ რაიონში 2.000 ლიტრი რძის მიღება, თავთავიანი მარცვლეულის ჰექტარზე მოიყვანონ საშუალოდ 15 ცენტნერი, სიმინდი — 25, კარტოფილი — 130 ცენტნერი და სხვ.

თბილისის რაიონის მახარაძის სახელობის მილიონერი კოლმეურნეობის კულტმუშაკი ამხ. ა. პერონიძე სამშენებლო ბრიგადას უკითხავს სსრ კავშირის სახკომსაბჭოს და საკ. კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის დადგენილებას ქართლის რაიონებში სოფლის მეურნეობის შემდგომი აღმავლობის ღონისძიებათა შესახებ. ფოტო რ. აკოფოვისა.

სსრ კავშირის სახკომსაბჭოს და საკ. კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის დადგენილება ქართლის რაიონებში სოფლის მეურნეობის შემდგომი აღმავლობის ღონისძიებათა შესახებ

სსრ კავშირის სახკომსაბჭოს და საკ. კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის 15 ოქტომბრის დადგენილებაში სტალინური სიბრძნით დასახულია უმნიშვნელოვანესი ღონისძიებანი ქართლის რაიონებში სოფლის მეურნეობის შემდგომი აღმავლობისა და აყვავებისათვის.

სოფელ რუისის კოლმეურნეობა „წითელი სხივის“ წევრებმა იკისრეს ვალდებულება 1941 წელს ჰექტარზე მოიყვანონ 300 ცენტნერი შაქრის ჭარხალი, 20 ცენტნერი შაქრის ჭარხალი, 13 ცენტნერი ჩორბალი, გააშენონ 10 ჰექტარი ხეხილის ბაღი. სოფელ ჭანდრების კოლმეურნეობაში დაადგინეს გაადიდონ პირუტყვის სულადობა კოლმეურნეობის მეცხოველეობის 3 ფერმაში. დადგენილების გაცნობის შემდეგ საკარმიდამო ნაკვეთებზე თუთის ნარგავების გაშენება დაიწყეს კოლმეურნეებმა ქ. ასპანაძემ, ქ. დულარიძემ და ა. ასპანაძემ.

პარტიისა და მთავრობის ყოველდღიური ზრუნვის შედეგად ქარელის რაიონმა, რომელიც ერთი წლის წინათ ჩამოყალიბდა, უდიდესი მიღწევები მოიპოვა. რაიონის 101 კოლმეურნეობაში გაერთიანებულია გლეხურ მეურნეობათა 99 პროცენტი. მომავალ წელს რაიონის კოლმეურნეობებს 27.290 ჰექტარი სახნავ-სათესი მიწა ეკნებათ. სოფლის მეურნეობის დარგები ყოველწლიურად განვითარდება. 1945 წლისთვის ხეხილის ბაღები 2.500 ჰექტარს დაიკავებს, ვენახები—1.030 ჰექტარს, კარტოფილი — 800 ჰექტარს.

1941 წლისათვის შაქრის ჭარხლისათვის განკუთვნილია 1.662 ჰექტარი, რაც შემდეგ წლებში ალარ შეიცვლება, სამაგიეროდ შაქრის ჭარხლის მთელი ნათესი გადაყვანილი იქნება სარწყავ მიწებზე. შაქრის ჭარხლის მოსავლიანობას გავადიდებთ საშუალოდ ჰექტარზე 300 ცენტნერამდე. ამის მიღწევა რაიონის ყველა მეჭარხლე კოლმეურნეობას შეუძლია. ამას ამტკიცებს მოწინავე კოლმეურნეობათა მაგალითი: სოფელ ჭანდრების და ქარელის ბერიას სახელობის კოლმეურნეობებმა მიმდინარე წელს ჰექტარზე საშუალოდ 250-300 ცენტნერი შაქრის ჭარხალი მოიყვანეს.

1941 წელს კოლმეურნეობები 1776 ჰექტარზე გააშენებენ ხეხილის ახალ ბაღებს, ბაღჩებს, დათესენ კარტოფილს, მოაწყობენ ხეხილისა და თუთის სანერგეებს.

ქარელის ჰარტრაიკომი მთელ რიგ ღონისძიებებს ატარებს იმათვის, რომ ყველა კოლმეურნე დაწვრილებით გაეცნოს სსრ კავშირის სახკომსაბჭოს და საკ. კ. პ. (ბ) ცენტრალური კომიტეტის 15 ოქტომბრის დადგენილებას. პირველადი პარტორგანიზაციების ღია კრებები ყველგან ტარდება. 15 ოქტომბრის დადგენილებას განსაკუთრებული ინტერესით ეცნობიან რაიონში არსებულ ყველა კოლმეურნეობაში

სოფელ ხეობის კოლმეურნეობაში მარტო ერთი ძროხა ჰყავთ, გეგმით გათვალისწინებული 17 ძროხის ნაცვლად, სოფ. მოხისის კოლმეურნეობას გეგმით გათვალისწინებული 27 ძროხის ნაცვლად 5 ძროხა ჰყავს. სოფ. ველისციხის, აბუხალოს და ქიმაანთკარის კოლმეურნეობებში დღემდე არ შეუქმნიათ მესაქონლეობის ფერმები. 15 ოქტომბრის დადგენილების განხილვისას ამ კოლმეურნეობათა ხელმძღვანელებმა კოლმეურნეთა სამართლიანი საყვედურები მოისმინეს. აღნიშნულ კოლმეურნეობებში ახლა აწყობენ მეცხოველეობის ფერმებს.

მესაქონლეობის ჯიშობრივი შემადგენლობის გაუმჯობესებისა და პროდუქტიულობის ზრდის საქმეში საუკეთესო მიღწევები აქვთ სოფ. ჭანდრების, ზემო-ხვედურეთის, ზღუდერის, დიდი ახალსოფლის კოლმეურნეობების მესაქონლეობის ფერმებს (გამგეები—ამხ. ი. უდიაშვილი, ი. კავსაძე, ალბოროვი და ა. მარღიშვილი).

ამჟამად რაიონის კოლმეურნეობები ზრუნავენ იმისათვის, რომ შემოსავლიანობის კიდევ უფრო გასადიდებლად მოაწყონ დამხმარე მეურნეობა. მაგალითად, აწყობენ მეფუტკრეობისა და მეფრინველეობის ფერმებს. მეჯაბრეშუმეობის განსავითარებლად კოლმეურნეები თუთის ხეებს რგავენ გზის პირებზე, სკოლების ეზოებში, საკარმიდამო ნაკვეთებზე, სარწყავი არხების გასწვრივ.

ჩვენი რაიონის კოლმეურნეები განსაკუთრებული სიხარულითა და აღტაცებით იცნობიან დადგენილების იმ ნაწილს, სადაც ლაპარაკია საკოლმეურნეო სოფლის კეთილმოწყობაზე. გაძლიერდა ძამაჰესის მშენებლობის ტემპები. ის მოემსახურება რაიონის ცენტრს და 26 სოფელს. ძამაჰესის მშენებლობაზე კოლმეურნეებმა ძირითადად დაამთავრეს მიწის სამუშაოები; ახლა მიმდინარეობს მთავარი არხის დაბეტონება. მდინარე მტკვარზე და ფრონაზე ხიდების აგებით, რომლებზეც 4.700.000 მანეთი დაიხარჯება, რაიონის ცენტრს დაუკავშირდება 20 სოფელი, ბებნისისა და ბერეთის მეხილეობის საბჭოთა მეურნეობები. რუისის მტს-ის მოწყობის შემდეგ აგარის მტს-ი 26 კოლმეურნეობას გაუწევს მომსახურებას, ქარელისა — 24 კოლმეურნეობას, ხოლო თვით რუისისა — 13 კოლმეურნეობას. ეს ღონისძიება კიდევ უფრო ოპერატიულს გახდის კოლმეურნეობებისადმი მტს-ების ხელმძღვანელობასა და დახმარებას.

ქარელის რაიონის ბრწყინვალე დიდი მუშაობა მოელით. ქართლის რაიონების აყვავების წინსვლისა და აყვავების სტალინური პროგრამა მოქმედებაშია. ჩვენს რაიონში ახალი ძალით ჩაღდება პარტიულ-პოლიტიკური მუშაობა.

ა. ხუციშვილი

საქ. კ. პ. (ბ) ქარელის რაიკომის მდივანი.

საქართველოს მშრომელთა დელეგაციის გამგზავრება უკრაინაში

უკრაინის სსრ მშრომელთა მიწევით, გუშინ, დღის 4 საათზე, კიევს გაემგზავრა საქართველოს სსრ მშრომელთა დელეგაცია. დელეგაციის წევრებს დამგზავრებისას ვაგონ-სადგურზე (ქაბაროვსკის დირექტორი ამხ. ა. კობახიძე, მიხაილოვსკის დირექტორი ამხ. ნ. ოსტაპენკო, ამხ. დ. ნიჟარაძე, კოლმეურნეობის თავმჯდომარე ორდენოსანი ა. გოგაჩაძე (აჭარიდან), საქ. კ. პ. (ბ) მახარაძის რაიკომის მეორე მდივანი ე. ტაკიძე, ნატანების ლ. ბერიას სახელობის კოლმეურნეობის თავმჯდომარე ე. ჯაბუა, სოფ. შრომის ს. ორჯონიკიძის სახელობის კოლმეურნეობის თავმჯდომარე მ. ორაგველიძე, ამავე კოლმეურნეობის სტახანოველი კოლმეურნე ლ. ხაბეიშვილი, ანასეულის ჩაის ინსტიტუტის მეცნიერი მუშაკი ი. ხოჭოლავა, ნატანების ბერიას სახელობის სტახანოველი კოლმეურნე გ. ხურციძე, საქ. კ. პ. (ბ) ზუგდიდის რაიკომის მეორე მდივანი დ. ცანავა, მტს-ის დირექტორი ვ. ჩიქავა, კოლმეურნე სტახანოველი ა. ქობალია, ორსანტიის კოლმეურნეობის თავმჯდომარე კ. ჩეჟია, სტახანოველი კოლმეურნე ქიონია სარსანია, უფროსი აგრონომი დ. ნიკოლაიშვილი, ქაჭრეთის მტს-ის დირექტორი ა. მეტრეველი, ს. ყანდაურის კოლმეურნეობის თავმჯდომარე ა. ფხალაძე, გურჯაანის მტს-ის ბრიგადირი ო. ვარამაშვილი, ოქტომბრის რევოლუციის სახელობის კოლმეურნეობის მეფრინველეობის ფერმის გამგე ო. ქიტაშვილი, ქარდანახის კოლმეურნეობის ბრიგადირი ლ. ტეტელაშვილი, ს. ხელოუბნის კოლმეურნეობის თავმჯდომარე ი. ჯანეზაშვილი, ბერიას სახელობის კოლმეურნეობის ბრიგადირი ტ. ნონიკაშვილი, აგრონომი ე. ერისთავი, ორდენოსანი პედაგოგი პეტრე კაპანაძე, კოლმეურნე ნოზაძე, პედაგოგები ტ. ქობულაძე, ლ. შალამბერიძე და თოხაძე.

საომარი მოქმედება საბერძნეთსა და იტალიას შორის

საბერძნეთის ტერიტორიაზე მავარებლების გაშვების შეწყვეტა

სოფია, 31 ოქტომბერი (საკდესი). ბულგარეთის რკინიგზების მთავარმა დირექციამ მიიღო საბერძნეთის ხელისუფალთა ოფიციალური ცნობა იმის შესახებ, რომ მათ შესწყვიტეს იმ მატარებლების გაშვება საბერძნეთის ტერიტორიაზე, რომელნიც ბულგარეთსა და სტამბოლს შორის დადიან. ცენტრალური ევროპიდან მომავალი მატარებლები ამიერიდან მხოლოდ სოფიამდე იქნებიან.

მდგომარეობა საბერძნეთში

ათენი, 31 ოქტომბერი (საკდესი). გუშინ საბერძნეთის საზღვაო მინისტრმა დაათვალიერა სამხედრო გემები. წარმოთქმულ სიტყვაში მინისტრმა გემების ეკიპაჟებს მოუწოდა იბრძოლონ იტალიის წინააღმდეგ.

საბერძნეთის გაზეთი „ჯატიმერინი“ სწერს, რომ 30 ოქტომბერს ქალაქ პატრის ორჯერ დაუშინეს ყუმბარები. მოკლული და დაჭრილია სულ 250 კაცი. ნავსადგურში ორი ნაღმი აფეთქდა. ნაღმის ფეთქებისას დაშავდა 8 კაცი.

გაზეთი „პროია“ იუწყება, რომ სახელმწიფო უშიშროების სამინისტრომ გამოსცა კატეგორიული ბრძანება, რომლითაც აკრძალულია მაშხალების შენახვა და გამოყენება.

სამხედრო ხელისუფალთა განკარგულებით ყველა უცხოელს აკრძალული აქვს ათენის ციხეებში გასვლა საღამოს 9 საათის შემდეგ.

საბერძნეთის ჯერიჯორიული წყლების დანაღმვა

ლონდონი, 31 ოქტომბერი (საკდესი). საზღვაო სამინისტრომ გამოაცხადა, რომ საბერძნეთის ტერიტორიული წყლები დანაღმულია. დასავლეთით დანაღმულია იმ ხაზის აღმოსავლეთით მდებარე მთელი რაიონი, რომელიც გაყვანილია ლეფკასის, კეფალონის, ზაკინთის (იონიის ზღვაში) კუნძულების დასავლეთ სანაპიროსთან და იქიდან კატაკოლონის კონცხამდე, ე.ი. პატრასისა და კორინთოს ყურეები, აგრეთვე მათთან მისასვლელები. საბერძნეთის აღმოსავლეთით დანაღმულია ათენის ყურე სპაიისა და კოლონესის კონცხებს შორის არსებული ხაზის ჩრდილოეთითა და დასავლეთით. კორინთოს ყურე ღრმად იჭრება საბერძნეთის არქიპელაგში. ამ ყურეს ათენის ყურისაგან ჰყოფს რამდენიმე მილი სიგანის ყელი. ათენის ყურის ძირითადი ნავსადგური — პირეი მომსახურებას უწევს ათენს.

საფრანგეთისა და შვეიცარიის პრესა იტალიის აქციის მოქმედების შესახებ

ვიში, 31 ოქტომბერი (საკდესი). საფრანგეთისა და შვეიცარიის პრესა დიდ ყურადღებას უთმობს იტალიასა და საბერძნეთს შორის დაწყებულ ომს და ახლო მომავალში ეგვიპტეში იტალიის ოპერაციების გაცხოველების შესაძლებლობას.

გაზეთ „პარი სუარის“ ცნობილი ფრანგი სამხედრო მიმომხილველი ანრი ბიდუ აცხადებს, რომ მთავარი იერიში, როგორც სჩანს, მიმართული იქნება სალონიკის წინააღმდეგ. სალონიკი 150 კილომეტრით არის დაშორებული ალბანეთის საზღვარს და მას დიდი სტრატეგიული მნიშვნელობა აქვს. ეს არის მსოფლიოში ერთ-ერთი საუკეთესო ნავსადგური, რომელსაც აღმოსავლეთით და დასავლეთით კარგი ბუნებრივი საფარი აქვს მთების სახით. სალონიკი მთელს ეგეოსის ზღვაზე ბატონობს. თუ იტალიელებმა მოახერხეს სალონიკის ხელში ჩაგდება, ისინი ორად გასჭრიან საბერძნეთს და უზრუნველჰყოფენ ამ ქვეყნის მთელი აღმოსავლეთი ნაწილის დაკავებას. იტალიის თვითმფრინავთა სისწრაფე უდრის 400-450 კილომეტრს საათში. ისინი კარგად არიან შეიარაღებულნი. საბერძნეთს კი სულ აქვს 200 თვითმფრინავი, ამასთან მათი ერთი ნაწილი ძველი კონსტრუქციისაა. ბიდუ ფიქრობს, რომ საუკეთესო ინგლისის საჰაერო ძალებმა დიდი დახმარება გაუწიონ საბერძნეთს, რადგან ისინი თვით ინგლისში არიან დაბანდებულნი.

რა საზღვაო ძალების დაპირისპირება შეუძლია საბერძნეთს იტალიისათვის? ამ კითხვაზე პასუხს იძლევა გაზეთი „ტანი“, რომელსაც მოჰყავს ცნობები საბერძნეთის ფლოტის შესახებ, რომლის შექმნაში მონაწილეობას იღებდა საფრანგეთი. საბერძნეთის ფლოტის პირად შემადგენლობაში შედის 180 ოფიცერი, 1.100 უნტერ-ოფიცერი და 7 ათასი რიგითი მეომარი. ყველაზე დიდი სამხედრო გემია კრეისერი „გეორგი ავეროვი“ 9.500 ტონა წყალწყვისა. იგი აგებულია 28 წლის წინათ და ამ ბოლო დროს მოდერნიზებულ იქნა. გარდა ამისა, საბერძნეთს ფლოტს ჰყავს 10 კარგი ნაღმოსანი, რომელთა ნაწილი შეიარაღებულია გერმანიაში დამზადებული ახალი ქვემეხებით. საბერძნეთს ჰყავს აგრეთვე 6 წყალქვეშა ნავი.

იმ ხმებთან დაკავშირებით, რომ საბერძნეთში ომის დაწყებასთან ერთად გაძლიერდება იტალიის ოპერაციები ეგვიპტეში, შვეიცარიის „გაზეტ დე ლოზანის“ ეგვიპტელი კორესპონდენტი შემდეგნაირად აფასებს ინგლისისა და იტალიის სამხედრო შესაძლებლობას. იგი აცხადებს, რომ იტალიელებმა შეძლეს ჩრდილოეთ აფრიკაში შეექმნათ საიმედო დასაყრდენი პუნქტი ლიბიაში მაშინ, როცა ინგლისელთა პოზიციები ეგვიპტეში უფრო ნაკლებად მტკიცეა. იტალია ახლაც განაგრძობს ლიბიის გამაგრებას და თავს უყრის იქ თავის ჯარს, ითვალისწინებს რა ამ კოლონიის დიდ სტრატეგიულ მნიშვნელობას. ლიბიიდან შეიძლება მოქმედება მრავალი მიმართულებით: ტუნისის, ეგვიპტის, ინგლის-ეგვიპტის სუდანისა და აღმოსავლეთ აფრიკის მიმართულებით. იტალიამ უდიდესი სახსრები მოახმარა ლიბიის გამაგრებას. არავითარი ოპერაცია ეგვიპტის წინააღმდეგ, სწერს გაზეთი, არ იქნებოდა შესაძლებელი, რომ არ ყოფილაყო ის გზა, რომელიც იტალიელებმა გაიყვანეს ლიბიის სანაპიროს გასწვრივ. ამასთან კორესპონდენტი ხაზგასმით აღნიშნავს, რომ ინგლისელებსა და იტალიელებს შორის არის უდაბნო, რომლის გადალახვას იტალიელები ვერ ბედავენ.

გლეხთა რევოლუციური მოძრაობა გურიაში 1905 წელს

„ნასაკირალი“

35 წლის წინათ, 1905 წლის 20 ოქტომბერს (2 ნოემბერს), გურიაში დაიწყო გლეხთა შეიარაღებული აჯანყება, რომელიც საქართველოს რევოლუციური მოძრაობის ისტორიაში ცნობილია „ნასაკირალის“ სახელწოდებით.

საქართველოს პროლეტარიატმა და მშრომელმა გლეხობამ რუსეთის პირველ რევოლუციაში გვირგვინეს გმირული, თავგანწირული ბრძოლის შესანიშნავი მაგალითები. 1905 წლის რევოლუცია საქართველოსა და ამიერ-კავკასიაში ჩატარდა კავკასიის კავშირის კომიტეტის მეთაურობით, რომლის მთელ მუშაობას ხელმძღვანელობდა და წარმართავდა ამხანაგი სტალინი.

რუსეთის პირველ რევოლუციაში დიდ როლს თამაშობდა გურია, როგორც გლეხთა მოძრაობის მოწინავე მხარე. „საქართველოს მთელ რიგ რაიონებში (ოზურგეთის, ზუგდიდის, სენაკის, გორის, დუშეთის, თბილისის და თელავის მაზრები), განსაკუთრებით გურიაში (ოზურგეთის მაზრა), ხდებოდა დიდი შეიარაღებული აჯანყებები ხდებოდა. გლეხთა რევოლუციური კომიტეტები — რევოლუციური გლეხობის შეიარაღებული აჯანყების ორგანოები — ახორციელებდნენ მემამულეთა მიწების ხელში ჩაგდებას, ყოველგვარი გადასახადების გაუქმებას, მემამულეთა, სამღვდელოების და მთავრობის დაწესებულებათა ბოიკოტს“ (ლ. ბერია „ამიერ-კავკასიის ბოლშევიკური ორგანიზაციების ისტორიის საკითხისათვის“, გვ. 54).

გურიაში გლეხთა მასობრივი რევოლუციური მოძრაობა დაიწყო 1902 წლის გაზაფხულიდან. მის მომზადებაში გადამწყვეტი როლი ითამაშეს ბათუმის მუშებმა. ამ დროს გურიის გლეხთა შორის პროპაგანდას ხელმძღვანელობდა ბათუმის კომიტეტი, რომელიც შეიქმნა ამხანაგ სტალინის მეთაურობით.

ბათუმის პროლეტარიატის საერთო გაფიცებებმა და განსაკუთრებით 9 მარტის გრანდიოზულმა პოლიტიკურმა დემონსტრაციამ ამხანაგ სტალინის ხელმძღვანელობით, უდიდესი გავლენა მოახდინა გურულ გლეხობაზე. 9 მარტის დემონსტრაციის შემდეგ მთავრობამ ხელი მიჰყო მუშათა „გადასახლებას“ თავთავიანთ სოფლებში. მარტო გურიაში 300-მდე მუშა იქნა „გადასახლებული“; ბათუმის კომიტეტი გურიაში ჰგზავნიდა აგიტატორებს, რომლებიც აარსებდნენ არალეგალურ სოციალ-დემოკრატიულ წრეებს, ავრცელებდნენ არალეგალურ ლიტერატურას.

გლეხთა რევოლუციური მოძრაობა გურიაში გამოიწვია ღრმა სოციალურმა ეკონომიურმა და პოლიტიკურმა მიზეზებმა; ბატონყმობის ნაშთები, მიწის სიმცირე, აუარებელი გადასახადები მძიმე ტვირთად აწვებოდა გურიის გლეხობას. გლების შემოსავალი მარტო გადასახადებს ვერ სწვდებოდა. ამას ზედ დაერთო მოუსავლობა, რამაც დიდი შიმშილობა გამოიწვია. მეფის მოხელეების თვითნებობამ, პოლიტიკურმა უუფლებობამ და სხვ. გურიის გლეხობა ჩააბა ფართო პოლიტიკური ბრძოლის ფერხულში.

პირველ ხანებში ეს ბრძოლა მემამულეების წინააღმდეგ ბოიკოტის გამოცხადებითა და მასობრივ აგრარული გაფიცვით გამოიხატებოდა, შემდეგ კი მან მიიღო აშკარა პოლიტიკური ბრძოლის ხასიათი თვითმპყრობელობის წინააღმდეგ.

○

9 იანვარს პეტერბურგში მომხდარმა სისხლისღვრამ დასწყისი მისცა რევოლუციას მთელს რუსეთში. რევოლუციის ქარიშხალი ავარდა გურიაშიც. ბოიკოტი, ყოველგვარი კავშირის გაწყვეტა მემამულეებსა და მთავრობის მოხელეებთან, უარისთქმა ყოველგვარ გადასახადებზე — სწრაფად ტარდებოდა ცხოვრებაში. ხალხი თვითონ შეუდგა თავისი საქმეების მოწესრიგებას.

ლენინის გაზეთი „ვპერიოდი“ 1905 წ. თებერვლის ნომერში სწერდა: „გურიაში ოფიციალური ხელისუფლება დაუძლურებულია და ფაქტიურად უგულებელყოფილია. პროვინციას მართავს სახალხო კომიტეტი“ („ვპერიოდი“ № 8, 1905 წ.).

სასოფლო საზოგადოებათა ყრილობებზე გლეხები თავიანთი წრიდან ირჩევდნენ დეპუტატებს, აღწერდნენ გურიის გლეხთა მოძრაობის მიზეზებს და აყენებდნენ თავიანთ მოთხოვნებს. გურიის გლეხები მოითხოვდნენ: ყველა საუფლისწულო, საეკლესიო, სამონასტრო მიწების კონფისკაციას და მათს გადაცემას მშრომელი გლეხობის განკარგულებაში სრულიად უსასყიდლოდ; გლეხებისათვის ყველა სანადელო მიწების უსასყიდლოდ დაბრუნებას; ყოველგვარი საბატონო, სამღვდელო თუ სახელმწიფო ბეგარის მოსპობას; წოდებათა გაუქმებას და კანონის წინაშე ყველას გათანასწორებას; სიტყვის, კრების, ბეჭდვითი სიტყვის, კავშირის და გაფიცვის თავისუფლებას; პიროვნებისა და ბინის ხელშეუხებლობას; ეკლესიის გამოყოფას სახელმწიფოსაგან; მუდმივი ჯარის გაუქმებას და ხალხის საყოველთაო შეიარაღების შემოღებას. დამფუძნებელი კრების მოწვევას საყოველთაო, თანასწორი, პირდაპირი და ფარული კენჭისყრის საფუძველზე, განურჩევლად სქესისა, ეროვნებისა, სარწმუნოებისა და სხვ.

○

გურიაში მოკალათებული მენშევიკები ცდილობდნენ მასები აეცდინათ შეიარაღებული აჯანყების გზიდან. ამხანაგი სტალინი ივლისის ბოლო რიცხვებში ჩადის გურიაში — შემოჭრილში, ჩოხატაურში, შუაფარცხმაში, ხიდისთავში, ბუკისციხეში და სხვა სოფლებში. იქ იგი აწყობს პარტიულ დისკუსიებს, მიტინგებს და საუბრებს გლეხთა შორის და დაუნდობლად ამხელს მენშევიკების მოღალატურ ტაქტიკას.

ამხანაგი სტალინი განუმარტავდა გურიის მშრომელ გლეხობას შეიარაღებული აჯანყების აუცილებლობას თვითმპყრობელობისა და მემამულეთა ბატონობის დასამხობად. მოუწოდებდა შეიარაღებისაკენ, რათა მზად ყოფილიყვნენ რუსეთისა და კავკასიის პროლეტარიატის საერთო გამოსვლის დროს.

○

1905 წლის ავგისტოდან განსაკუთრებული მზადებაა გურიაში შეიარაღებული აჯანყებისათვის. ამ დროს ბათუმში ყველა ქარხნები დაკეტილი იყო. გურია გაყვებული იყო ბათუმის ქარხნების მუშებით, რომელნიც ავანგარდულ როლს თამაშობდნენ შეიარაღებული აჯანყების მომზადების საქმეში.

საჭირო იყო რუსეთისა და კავკასიის პროლეტარიატის გამოსვლა, ერთი საერთო სიგნალი და ბრძოლის დაწყებულ ყიჟინის, პროლეტარიატის ძლევამოსილ ხმას გურიის გლეხობის მედგარი ხმაც შეუერთდებოდა. ამ მომენტს, მოუთმენლად ელოდა გურია. ეს მომენტიც დადგა. ოქტომბერში დაიწყო რუსეთის ძლევამოსილი პროლეტარიატის საყოველთაო პოლიტიკური გაფიცვა. ოქტომბრის საყოველთაო გაფიცვამ დიდი გამოხმაურება ჰპოვა გურიაში, მან ფეხზე დააყენა გურიის მშრომელი გლეხობა.

ხალხის მასების შესაიარაღებლად გურიის მებრძოლმა რაზმებმა მთელ რიგ ადგილებში დაიწყეს ბოჭაულების, სტრაჟნიკების და მეფის სხვა მსახურთა განიარაღება. პირველ რიგში იერიში მიტანილ იქნა ე. წ. „სტრაჟნიკების პოსტებზე“. წითელ რაზმები თავს დაესხნენ სტრაჟნიკების პოსტებს ნატანებში, სუფსაში, ლანჩხუთში და სხვა ადგილებში, განაიარაღეს მცველები და ხელთ იგდეს მრავალი შაშხანა, რევოლვერები და სხვა იარაღი.

16 ოქტომბერს ჩოხატაურის გლეხობის შეიარაღებული რაზმი გარს შემოერტყა სტრაჟნიკების პოსტს, წინადადება მისცა ბოჭაულს, რომ მთელი იარაღი ხალხისათვის ჩაებარებინა და თვითონ თავისი სტრაჟნიკებიანად გადაკარგულიყო გურიიდან. მოხდა შეტაკება. შედეგად მოკლულ იქნა ერთი სტრაჟნიკი, დაიჭრა ორი. წითელრაზმელებმა გაიტანეს 10 ბერდანის თოფი ვაზნებით, 12 სანადირო თოფი, 2 რევოლვერი და სხვ. მეორე დღეს დაიპატიმრეს ბოჭაული გაგუა და ორი სტრაჟნიკი.

ოზურგეთის მაზრის უფროსმა ლაზარენკომ ბოჭაულისა და სტრაჟნიკების განიარაღება და მათი დაპატიმრება რომ გაიგო, რამდენიმე მოხსენება დასწერა ბათუმისა და ქუთაისის გუბერნატორის სახელზე — გურია აჯანყდა, ჯარი და ტყვიამფრქვევები მოგვაშველეთო. ეს მოხსენებები ხალხს ჩაუვარდა ხელში და ადგილამდის არ მიუღწევია. ლაზარენკოს პატაკებმა უფრო მეტად აღაშფოთა გლეხობა.

18 ოქტომბერს მაზრის უფროსმა 120-მდე ჯარისკაცი და 13 სტრაჟნიკი გაგზავნა ოზურგეთიდან ჩოხატაურისაკენ.

გაიგეს თუ არა ჯარის ჩამოსვლა, ჩოხატაურში ასტყდა ზარების რეკა, მოსახლეობა გაიხიზნა ტყეში. მახლობელ სოფლებში მოწყობილ სასწრაფო მიტინგებზე გადაწყდა შეიარაღებული წინააღმდეგობა გაეწიათ მთავრობის ჯარისათვის. შეარჩიეს მოხერხებული ადგილები ნასაკირალის უღელტეხილზე, რათა შესაფერისად დახვედროდნენ მთავრობის ჯარს, როდესაც იგი ჩოხატაურიდან უკან დაბრუნდებოდა.

გამცემლები — მენშევიკები წინააღუდგნენ მასების მოთხოვნას, ისინი ცდილობდნენ ხალხის რევოლუციური მოქმედების შეჩერებას, წინააღმდეგი იყვნენ შეიარაღებული აჯანყებისა და „ნასაკირალზე“ თავდასხმის მოწყობისა. გურიის მშრომელი გლეხები არ გაჰყვნენ მენშევიკების მოწოდებას და იარაღით ხელში შეუდრეკლად გასწიეს „ნასაკირალისაკენ“.

წითელმა შეიარაღებულმა რაზმელებმა თავი მოიყარეს ნასაკირალზე. სოფლებიდან დაიძრნენ უიარაღო გლეხებიც. აწყობდნენ ბარიკადებს, ამზადებდნენ თხრილებს. შერჩეულ და განაწილებულ იქნენ მოწინავე მებრძოლები, ყოველი მხრით გაიგზავნენ მზვერავები. ტყეში მოაწყეს ლაზარეთი საექიმო დახმარებისათვის. ორ დღეს მოუთმენლად ელოდნენ გურულები თავიანთი იარაღით მტრის განადგურებას.

მაზრის უფროსი ლაზარენკო 20 ოქტომბერს თავისი ჯარით დაიძრა ჩოხატაურიდან ოზურგეთისაკენ (მას თან მიჰყავდა მომხდარი ამბებით დამფრთხალი ჩოხატაურის ჩინოვნიკებიც.) წითელრაზმელებმა შიკრიკების საშუალებით ადრე შეიტყვეს ჯარის მსვლელობა და მოემზადნენ.

აჯანყებულმა გურულებმა თოფებთან ერთად რამდენჯერმე ბომბიც ისროლეს. ყაზახები მთლად დაიბნენ, კლდეზე დაეშვნენ და მაზრის უფროსთან ერთად მდინარეში გავიდნენ, მოპირდაპირე მთაზე ავიდნენ და ტყეში მიიმალნენ; ბრძოლა გრძელდებოდა მეორე დღესაც. ლაზარენკომ ოზურგეთში გაგზავნა 5 ყაზახი; მან ბატალიონის უფროსისაგან სასწრაფოდ მოითხოვა დამხმარე ძალები. გზაში მათ შეებრძოლნენ წითელრაზმელები, სამი მოჰკლეს, ერთი დასჭრეს, მუხუთემ კი თავს უშველა და ოზურგეთს შეატყობინა მაზრის უფროსის მოთხოვნა.

გმირმა გურულმა მებრძოლებმა ეშვიათი სიმამაცე და გამჭრიახობა გამოიჩინეს. მათ ამ ბრძოლაში მხოლოდ ორი დაუჭრეს და ერთი მოუკლეს. მტრის ბანაკიდან კი მოჰკლეს 10 კაცი, დასჭრეს 14 და ტყვედ წაიყვანეს 6.

თავის მოხსენებაში ლაზარენკო აღნიშნავდა; ...„ჩვენ დავათვალიერეთ მთელი ნასაკირალის გადასასვლელი და აღმოჩნდა, რომ აჯანყებულებს საუცხოოდ მოეწყოთ საფრები: მწვერვალზე გაეჩიხათ ტყე... მაგრამ ისე ოსტატურად, რომ გზატკეცილზე შესაძლებელი ყოფილიყო ტყვიის დაშენა ყოველი მხრიდან. ჩვენზე თავდასხმას რომ დღისით ჰქონოდა ადგილი, არცერთი ჩვენგანი არ გადარჩებოდა; გარდა ამისა, ყველგან ამოთხრილი იყო პატარ-პატარა თხრილები მსროლელთა დასამალავად, მთავარი პოზიციებიდან დაყოლებული გზატკეცილამდე... როგორც შეგროვილი ცნობებიდან გამოირკვა, ნასაკირალის თავდასხმაში მონაწილეობას იღებდნენ ყველა საზოგადოების მცხოვრებნი, მაგრამ მთავარ ძალას კი დვაბზუს და ბახვის საზოგადოება შეადგენდა“.

21 ოქტომბერს ბატალიონის უფროსის განკარგულებით ოზურგეთიდან დაიძრა პლასტუნების ორი ასეული აჯანყებულთა წინააღმდეგ. სოფ. დვაბზუში მოხდა შეტაკება გლეხებთან. გამხეცებული პლასტუნები გზადაგზა სწვავდნენ და ანადგურებდნენ სახლებს.

„დაწყებული დვაბზუდან ოზურგეთამდე ერთი-ორი სახლი თუ კინკილობს, — სწერს ერთი კორესპონდენტი — თორემ სხვა მთლად გადამწვარია. ხუთი ვერსის მანძილზე გადაუბუგავთ ყანახებს ათისა და ოცის წლობით შეძენილი ქონება უდანაშაულო მოსახლეობისა... დავთვალე 54 დამწვარი შენობა. გადაუწვავთ სოფლის კანცელარიაც... მელექედურის გზაზე უარესი საქმე ჩაუდენიათ ყაზახებს, გადამწვარი სახლების რიცხვი აქ უფრო მრავალია, მთლად კი 120 მოსახლეა დაზარალებული, ხოლო დამწვარ შენობათა რიცხვი 60-ს აღემატება“ („ცნობის ფურცელი“ № 2940; 1905 წ.).

ოქტომბრის საყოველთაო გაფიცვის გამო გაზეთები აღარ გამოდიოდა. შეჩერებული იყო სარკინიგზო მიმოსვლა. გურიის აჯანყების შესახებ ცნობები არავის არ ჰქონდა. ამ ხანებში ხალხი მიტინგებზე ეცნობოდა მეფის მიერ 17 ოქტომბერს გამოცემულ მანიფესტს. ეს ცრუ დაპირება ხალხს არავითარ იმედს არ უნერგავდა გულში. ფაქტები სულ სხვას ღაღადებდნენ. გურიის გლეხობის აჯანყების გამო მთელ ქუთაისის გუბერნიაში გამოცხადდა სამხედრო წესები, აჯანყების ჩასაქრობად ქუთაისიდან გაგზავნეს 670 ჯარისკაცი. დაიძრა თუ არა მატარებელი, შეიარაღებულმა გლეხთა რაზმებმა აჰყარეს რელსები, მატარებელი დაიმსხვრა, მოკვდა 9 ჯარისკაცი, დაიჭრა 27. ჯარი ველარ წავიდა გურიაში.

კავკასიის მთავარმართებლის განკარგულებით დაიწყო დიდძალი შეიარაღებული ჯარის მზადება გურიის აჯანყებული გლეხობის წინააღმდეგ.

ალიხანოვის ჯარი დაიძრა თბილისიდან. გურიას განადგურება მოელოდა. ამ ფაქტმა აღაშფოთა მშრომელი მასები. კავკასიის კავშირის კომიტეტმა ენერგიული ზომები მიიღო მთავრობის ვერაგული მოქმედების წინააღმდეგ.

30 ოქტომბერს ქ. ბაქოში, თბილისში, ბათუმში, ფოთში, სამტრედიაში, თელავში და ამიერ-კავკასიის სხვა ქალაქებსა და სოფლებში იმართებოდა მრავალრიცხოვანი საპროტესტო მიტინგები გურიაში შეიარაღებული ძალის გაგზავნის წინააღმდეგ.

ნაძალადევში გამართულ თბილისის მშრომელთა მიტინგზე, რომელსაც 3.000-მდე კაცი ესწრებოდა, წარმოთქმულ იქნა სიტყვები ქართულ, რუსულ, სომხურ და თათრულ ენებზე. რეზოლუციაში ნათქვამია: „წარედგინოს ხელისუფალთ მოთხოვნა, რათა გაწვეულ იქნან ჯარები გურიიდან, გაუქმდეს სამხედრო წესები და თუ ეს მოთხოვნა არ იქნება შესრულებული, იარაღს მოვკიდოთ ხელი მთელ მხარეში“...

(სჰ. ც. ს. ს. ფ. № 63; № 16. ფ. 16).

ასეთივე შინაარსის რეზოლუციები იქნა მიღებული სხვა ადგილებშიაც.

კავკასიის მთავარმართებელი იძულებული იყო ორი დღის შემდეგ გაეცა განკარგულება სამხედრო წესების მოხსნისა და გურიის დასარბევად გაგზავნილი ჯარის ჰსვლელობის შეჩერების შესახებ. ამრიგად, კავკასიის კავშირის მეთაურობით, ამიერ-კავკასიისა და საქართველოს პროლეტარიატმა და მშრომელმა გლეხობამ მძლავრი საპროტესტო ხმით დაიხსნეს გურია აკლება-განადგურებისაგან, რასაც მას უპირებდა სისხლიანი ნიკოლოზის მოადგილე კავკასიაში.

აღსანიშნავია, რომ პლასტუნთა ბატალიონიც კი, რომელიც ოზურგეთში იმყოფებოდა, ამ ხანებში გაწვეულ იქნა გურიიდან. მთავრობის მოხელენიც გაიფანტნენ. ხალხი თვითონ გახდა გურიაში თავისი მდგომარეობის ბატონ-პატრონი.

გურიაში ამ დროს შექმნილი იყო სამხედრო-რევოლუციური შტაბი, რომელიც ადგენდა რაზმებს და ადგილებზე ანაწილებდა გურიის მებრძოლ წითელრაზმელებს.

○

დეკემბრის შეიარაღებული აჯანყების დამარცხების შემდეგ, 1906 წლის დამდეგს, თვითმპყრობელობა შეტევაზე გადავიდა. განსაკუთრებით დიდძალი ჯარი და არტილერია იქნა გამოგზავნილი კავკასიაში რევოლუციის სისხლში ჩასახრჩობად. ჯარების უფროსად დაინიშნა ჯალათი ალიხანოვ-ავარსკი. სწვავდნენ და ანადგურებდნენ სადგურებს, სოფლებს, ძარცვავდნენ და აწამებდნენ ხალხს.

გურიის წინააღმდეგაც გაიგზავნა დიდი სამხედრო ძალა. დამსჯელი ექსპედიციის მეთაურად დანიშნულ იქნა პოლკოვნიკი კრილოვი. 10 იანვარს დაიწყეს შეტევა სად. ნატანებიდან, გაძარცვეს სახლები და შემდეგ გადასწვეს. გურიის მშრომელმა გლეხობამ გადასწყვეტა არ დამორჩილებოდა და შებრძოლებოდა მთავრობის ჯარებს. მაგრამ შეიარაღებული მებრძოლი რაზმების ძალა მეტად უმნიშვნელო იყო მრავალათასიანი ჯარისა და არტილერიის წინააღმდეგ.

კრილოვმა გურულებს წარუდგინა შემდეგი მოთხოვნები: 1. ყველა გადასახადების გადახდა. 2. ახალი სასაღდათოების მიცემა და გაქცეულების მოყვანა. 3. 4.000 შაშხანის და ყველა იარაღის ჩაბარება. 4. მოძრაობის ყველა მეთაურის გაცემა.

როდესაც ეს მოთხოვნები მოისმინეს, ერთმა გლეხმა წარმოსთქვა: „გურულებს რომ 4.000 შაშხანა გვქონოდა, კრილოვსა და მის ჯარს თავი ტანზე აღარ ექნებოდათო“.

იმავე ღამეს ოზურგეთში სახლები გაჩხრიკეს, გაძარცვეს და გადასწვეს, შემდეგ დაარბიეს ნაგომარი, სადაც გადასწვეს 200-ზე მეტი სახლი, ქვედა-აკეთში გადასწვეს 50-მდე სახლი, ცეცხლს მისცეს ბაზვი, აცანა, ასკანა და სხვა სოფლები. ხალხი იხიზნებოდა მთებში, ტყეებში. ძარცვა-გლეჯას, სიმხეცეს და ველურობას საზღვარი არა ჰქონდა.

გურიის გლეხობამ თავგანწირული, სახელოვანი ბრძოლით შესანიშნავი ფურცელი ჩასწერა რუსეთის პირველი რევოლუციის ისტორიაში.

დღეს გურული ხალხი, სტალინური კონსტიტუციით გაბრწყინებული, ბედნიერად ცხოვრობს სოციალიზმის ქვეყანაში და საბჭოთა კავშირის მრავალმილიონიან ხალხთან ერთად აქტიურად არის ჩაბმული კომუნიზმის მშენებლობაში.

სოფო გერიძე

„საკ. კ. პ. (ბ) ისტორიის მოკლე კურსიდან“

გლეხთა ბრძოლამ მემამულეების წინააღმდეგ 1905 წლის შემოდგომაზე ფართო ხასიათი მიიღო. გლეხთა მოძრაობით მოცული იყო მთელი ქვეყნის მაზრათა მესამედზე მეტი. სარატოვის, ტამბოვის, ჩერნიგოვის, თბილისის, ქუთაისის და ზოგიერთ სხვა გუბერნიაში მოდებული იყო ნამდვილი გლეხური აჯანყებები...

...ამ დროს ამხანაგი სტალინი უდიდეს რევოლუციურ მუშაობას ეწეოდა ამიერკავკასიაში. ამხანაგ სტალინი ამხილებდა და ანადგურებდა მენშევიკებს, როგორც რევოლუციისა და შეიარაღებული აჯანყების მოწინააღმდეგეებს. ის მტკიცედ ამზადებდა მუშებს გადამწყვეტი ბრძოლისათვის თვითმპყრობელობის წინააღმდეგ. მეფის მანიფესტის გამოცხადების დღეს თბილისში შემდგარ მიტინგზე ამხანაგი სტალინი ეუბნებოდა მუშებს:

„რა გვესაჭიროება ჩვენ, რომ მართლა გავიმარჯვოთ? ამისათვის გვესაჭიროება სამი რამ: პირველი, ჩვენ გვესაჭიროება შეიარაღება, მეორე—შეიარაღება, მესამე—კიდევ და კიდევ შეიარაღება“.

მესამე ყრილობა გურიის ამბების შესახებ

1905 წლის რევოლუციური მოძრაობა მთლიანად ამიერ-კავკასიაში და კერძოდ საქართველოში დიდი წარმატებით მიმდინარეობდა. 1905 წლის მიწურულში რევოლუციური ბრძოლა თვითმპყრობელობის წინააღმდეგ სულ უფრო და უფრო ფართოვდებოდა. ამ ბრძოლაში მონაწილეობას იღებდა მთელი მშრომელი მოსახლეობა.

მუშათა გაფიცვები, დემონსტრაციები, მიტინგები, შეიარაღებული აჯანყებები, სოფლად გლეხთა გამოსვლები თანდათან მასობრივ ხასიათს იღებდნენ. რევოლუციური მოძრაობის ასეთი მძლავრი აზვირთება თავზარს სცემდა მეფის მთავრობის დამქაშებს, საგონებელში აგდებდა მათ. მოზღვავებული რევოლუციის ჩასაქრობად ისინი ყოველ ღონისძიებას ხმარობდნენ, არაჩვეულებრივად გახშირდა დაპატიმრება, გადასახლება, ეგზეკუცია და სხვ. ასეთი რეპრესიების მიუხედავად, რევოლუციური მოძრაობა კვლავ შეუნელებლად ვითარდებოდა. საყოველთაო შეიარაღებულმა აჯანყებამ საქართველოში ოქტომბრის რიცხვებში თავისი განვითარების უმაღლეს წერტილს მიაღწია.

გლეხთა მოძრაობამ საქართველოს მთელ რიგ ქალაქებსა და სოფლებში, განსაკუთრებით კი გურიაში, ყველაზე უფრო მწვავე ხასიათი მიიღო. გურიაში თვითმპყრობელობის საწინააღმდეგო დემონსტრაციები და შეიარაღებული აჯანყებები შესანიშნავად იყო მოწყობილი. ამ ბრძოლას, რომელიც სწარმოებდა არა მარტო საქართველოში, არამედ მთელ ამიერ-კავკასიაში, ხელმძღვანელობდნენ ბოლშევიკური ორგანიზაციები, რომლებსაც სათავეში ედგა ლენინის ყველაზე ერთგული და თანმიმდევარი თანამებრძოლი ამხანაგი სტალინი.

ის უდიდესი მუშაობა, რომელსაც ამხანაგი სტალინი ეწეოდა ამიერ-კავკასიაში სახალხო რევოლუციის განვითარების საქმეში, მხურვალე მხარდაჭერას და ყურადღებასა პოულობდა ლენინის მხრივ. ლენინი განსაკუთრებულ მნიშვნელობას ანიჭებდა ამიერ-კავკასიის ამბებს, ვინაიდან იგი ითვალისწინებდა, რომ ამიერ-კავკასიაში რევოლუციური მოძრაობის დამარცხება უდიდეს ზიანს მიაყენებდა რევოლუციური მოძრაობის განვითარებას მთელ რუსეთში.

ლენინმა გაზეთ „ვპერიოდში“ მოათავსა წერილები ამიერ-კავკასიაში მომხდარი რევოლუციური ამბების შესახებ. გარდა ამისა, რსდმპ მესამე ყრილობაზე მან სპეციალურად დააყენა რევოლუციის საკითხი ამიერ-კავკასიაში. ეს საკითხი მთელი ყრილობის მსჯელობის საგანი გახდა.

ამ საკითხზე მომხსენებლად გამოვიდა ამხ. მიხა ცხაკაია, რომლის მოხსენებაც ძირითადად გურიის გლეხთა რევოლუციური მოძრაობის ფაქტებზე იყო აგებული.

ლენინმა მესამე ყრილობაზე აღნიშნა, გურია გლეხთა მოძრაობის უველაზე უფრო მოწინავე მხარეს წარმოადგენსო. ლენინი ამბობდა: „გლეხთა მოძრაობისათვის მხარდაჭერის საკითხი, სისწორით რომ ვთქვათ, იყოფა ორ საკითხად: 1) თეორიული საფუძვლები და 2) პარტიის პრაქტიკული გამოცდილება. უკანასკნელ საკითხზე პასუხს გასცემს მეორე მომხსენებელი, ამხ. ბარსოვი[1]), რომელიც საუცხოოდ იცნობს უველაზე მოწინავე გლეხურ მოძრაობას — გურიის გლეხთა მოძრაობას.“[2])

ყრილობამ მისივე წინადადებით მოუწოდა რუსეთის მუშებს მხარი დაეჭირათ რევოლუციისათვის ამიერ-კავკასიაში.

რეზოლუციაში, რომელიც მიღებული იყო ამ ყრილობის მიერ, ნათქვამია:

„ღებს რა მხედველობაში:

1) რომ კავკასიის სოციალურ-პოლიტიკური ცხოვრების თავისებური პირობები ხელს უწყობდნენ ჩვენი პარტიის უველაზე უფრო მებრძოლი ორგანიზაციების შექმნას იქ;

2) რომ რევოლუციური მოძრაობა კავკასიის მოსახლეობის უმრავლესობას შორის როგორც ქალაქებში, ისე სოფლებში უკვე მივიდა საყოველთაო-სახალხო აჯანყებამდე თვითმპყრობელობის წინააღმდეგ;

3) რომ თვითმპყრობელური მთავრობა უკვე ჰგზავნის ჯარსა და არტილერიას გურიაში და ამზადებს აჯანყების უველაზე უმნიშვნელოვანეს კერების ურღვერად დაუნდობელ განადგურებას;

4) რომ თვითმპყრობელობის გამარჯვებას სახალხო აჯანყებაზე კავკასიაში, რასაც აადვილებს იქაური მოსახლეობის უცხოტომური შემადგენლობა, მეტად მავნე შედეგები ექნება აჯანყების წარმატებისათვის მთელ რუსეთში. — რსდმპ III ყრილობა რუსეთის შეგნებული პროლეტარიატის სახელით მხურვალე სალამს უძღვნის კავკასიის გმირ პროლეტარიატსა და გლეხობას და ავალებს პარტიის ცენტრალურ და ადგილობრივ კომიტეტებს მიიღონ უაღრესად ენერგიული ზომები კავკასიაში არსებული საქმის ვითარების შესახებ ცობების რაც შეიძლება ფართოდ გასავრცელებლად ბროშურების, მიტინგების, მუშათა კრებების, საწრეო საუბრებისა და სხვ. გზით, აგრეთვე კავკასიისათვის დროზე დასახმარებლად მათს განკარგულებაში არსებული უველა საშუალებით.“[3])

ყრილობის ეს გადაწყვეტილება გადაიქცა ამიერ-კავკასიის ბოლშევიკური ორგანიზაციების მუშაობის გაშლილ პროგრამად. ამხანაგი სტალინი, რომელიც სათავეში ედგა რევოლუციურ მოძრაობას ამიერ-კავკასიაში, ლენინურ შეუპოვრობით იბრძოდა მესამე ყრილობის დადგენილებათა განხორციელებისათვის. კავკასიის კავშირის კომიტეტი, რომელსაც ამხანაგი სტალინი ხელმძღვანელობდა, მოუწოდებდა ფართო მასებს საერთო-სახალხო შეიარაღებული აჯანყებისაკენ ცარიზმის წინააღმდეგ მუშათა კლასის მეთაურობით.

კავკასიის მენშევიკები ცდილობდნენ ყოველგვარი ჭორებით სახელი გაეტეხათ ყრილობის გადაწყვეტილებებისათვის და ჩაეშალათ მათი შესრულება. მაგრამ ამიერ-კავკასიის ბოლშევიკებმა ამხანაგ სტალინის ხელმძღვანელობით გადამწყვეტ ბრძოლას აწარმოებდნენ მათ წინააღმდეგ. ამხანაგი სტალინი თავის ისტორიულ სტატიაში „მესამე კრება კავკასიელ „ძეუმცირესობათა“ სამსჯავროს წინაშე“ ამხელს მენშევიკების ოპორტუნისტულ, გამყიდველ პოლიტიკას, რომელსაც დეზორგანიზაცია შეჰქონდა პარტიულ მუშაობაში. ალნიშნულ სტატიაში ამხანაგი სტალინი მოუწოდებდა მუშათა კლასს და პარტიის უველა აქტიურ მუშაკს მტკიცედ დარაზმულიყვნენ მესამე ყრილობის მიერ შექმნილი პარტიული ცენტრის გარშემო და გაეწიათ წინ დიადი მიზნების განხორციელებისაკენ, ეწარმოებინათ გაფთრებული ბრძოლა ცარიზმისა და მისი დამქაშების — მენშევიკების წინააღმდეგ.

ამხანაგ სტალინის ეს შესანიშნავი სტატია გადაბეჭდა გაზეთმა „პროლეტარმა“, რომელსაც ლენინი რედაქტორობდა. ამ გაზეთმა ამხანაგ სტალინის აღნიშნულ სტატიას ბრწყინვალე შეფასება მისცა. გაზეთი „პროლეტარი“ სწერდა: „ვბეჭდავთ რა ამ სტატიას რსდმპ-ის კავკასიის კავშირის ორგანოს „პროლეტარიატის ბრძოლის“ № 1-დან, ჩვენი მხრით აღვნიშნავთ, რომ... კავკასიის კავშირმა თავის ორგანოში, მშვიდად და საფუძვლიანად დაარღვია რა მენშევიკების მოსაზრებები, ჩინებულად დაამტკიცა რსდმპ-ის III ყრილობის სრული კანონიერება...“

ბოლშევიკური ორგანიზაციები, რსდმპ მესამე ყრილობის გადაწყვეტილებით შეიარაღებულნი, ლენინისა და სტალინის მეთაურობით მოუწოდებდნენ და რაზმავდნენ მშრომელ ხალხს თვითმპყრობელობის დასამხობად. გურიის გლეხობამ, ისე როგორც მთელი ამიერ-კავკასიის მშრომელებმა, რომლებსაც ბრძოლებისა და გამარჯვებებისათვის რაზმავდა და აწრთობდა ხალხთა დიდი ბელადი ამხანაგი სტალინი, სახელოვანი ბრძოლებით შესანიშნავი ფურცელი ჩასწერეს რუსეთის პირველი რევოლუციის ისტორიაში. ამ ბრძოლებს უქმად როდი ჩაუვლია, მათ თავისი ნაყოფი მოგვცეს.

დ. შალუტაშვილი.

ფოთლა ნასაკირალზე

მხატვ. მაისაშვილის ნახატი.

გაზეთი „ვპერიოდი“ რევოლუციური მოძრაობის შესახებ გურიაში

„ოზურგეთის მაზრის (გურიის) გურულებს შორის უკვე დაახლოებით ამი წელიწადია მოქმედებენ თავისი ნაციონალური რევოლუციური კომიტეტები, რომლებიც ილაშქრებენ მემამულეების, სამღვდელოებისა და მთავრობის წინააღმდეგ. მაზრა ამ კომიტეტების სრულ გამგებლობაშია; ისინი ერევიან გლეხის ცხოვრების ყოველ წვრილმანში: არავის არა აქვს უფლება ემსახუროს ვისმე, და დიდი მეურნეობები დაცალიერებულია“ (№ 11).

○

„თავისი სიმტკიცითა და შეგნებულობით უმაგალითო მოძრაობა გურიის გლეხებს შორის ერთერთ პირველ ადგილს დაიჭერს კავკასიის პროლეტარული მოძრაობის ისტორიაში. ამჟამად მთელი საქართველო ცხოვრობს გურულების ცხოვრებით, და, ვგონებ, არ არის ერთი კაციც კი, რომელიც ასე თუ ისე გურიის საქმეზე არ მსჯელობდეს. სულ რამდენიმე წლის წინათ პირველმა სოც.-დემოკრატმა შეიტანა მართალი სიტყვა და სოციალიზმის იდეა გურული გლეხის ღარიბულ ქოხში, — და მოძრაობამ, რომელიც გურიაში ამ მოკლე ხნის განმავლობაში შეიქმნა, თვით საქართველოს მამაცი პროლეტარიატის მოძრაობაც კი დაჩრდილა. რაც არ უნდა იყოს, გურიის გლეხთა მოძრაობა იშვიათი მოვლენაა მსოფლიო ისტორიაში: ეს ჩვეულებრივი გლეხთა აჯანყება კი არ არის, არამედ სავსებით შეგნებული პოლიტიკური მოძრაობაა, რომელიც მთლიანად ემხრობა მთელი რუსეთის პროლეტარიატის შეგნებულ მოძრაობას. გურიის გლეხობის მოძრაობა, რა თქმა უნდა, შეუმჩნეველი არ დარჩებოდა მთავრობას, და გურიაში იგზავნება 10.000 კაცისაგან შემდგარი რაზმი მხეც-ადამიანის გენერალ ალიხანოვ - ავარსკის მეთაურობით „მხარის საბოლოო დაშოშმინებისათვის“. მაგრამ სამხედრო ძალა ვერ შეაშინებს ბუნებით მეომარ ქართველს,—და ის ჯართან ერთად გურიაში იგზავნება მთავარმართებლის საბჭოს წევრი ბ-ნი სულთან-კრიმ-გირეი გლეხების გამოკითხვის გზით გურულების საჭიროებათა გამოსაკვლევად. სანამ ჯარი სადგურ ნატანებშია დაბან

ᱫᱷᱚᱞᱟᱹᱣ ᱨᱮᱭᱟᱜ ᱨᱮ ᱥᱟᱱᱛᱟᱲᱤ ᱥᱤᱠᱷᱟ ᱥᱟᱞᱟᱢ ᱠᱚᱞᱮᱡ ᱠᱷᱚᱞᱟᱹ ᱞᱟᱜᱤᱫ ᱠᱟᱱᱟ ᱢᱮ

ᱥᱮᱠᱷᱟ, 31 ᱢᱟᱨᱪ. (ᱵᱟᱞᱤᱣᱟᱹᱞ). ᱫᱷᱚᱞᱟᱹᱣ ᱨᱮᱭᱟᱜ ᱨᱮ ᱥᱟᱱᱛᱟᱲᱤ ᱥᱤᱠᱷᱟ ᱥᱟᱞᱟᱢ ᱠᱚᱞᱮᱡ ᱠᱷᱚᱞᱟᱹ ᱞᱟᱜᱤᱫ ᱠᱟᱱᱟ ᱢᱮ ᱫᱚᱨᱚᱠᱷᱟᱛ ᱢᱮᱱᱟᱜ ᱫᱚᱨᱚᱠᱷᱟᱛ ᱠᱟᱱᱟ ᱢᱮ ᱱᱟᱣᱟᱜ ᱫᱚᱨᱚᱠᱷᱟᱛ ᱠᱟᱱᱟ ᱢᱮ